

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร

Administrative Factors Affecting School Effectiveness under the Office of the Basic Education Commission in Sakon Nakhon province

วิมาลย์ สีทอง¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์² ดร.ฤทัยทรัพย์ ดอกคำ³

Vimal Leethong¹ Asst. Prof. Dr. Watana Suwannatrai² Dr. Ruethaisap Dokkham³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร เปรียบเทียบปัจจัยการบริหารและประสิทธิผลโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารและประสิทธิผลโรงเรียน ศึกษาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน และหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 98 คน และครูผู้สอน 270 คน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2562 รวมจำนวน 368 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารโรงเรียนและประสิทธิผลโรงเรียน มีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.935 และ 0.883 ตามลำดับ และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.233 - 0.868 และ 0.388 - 0.806 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) ชนิด Independent Samples การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยการบริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง และประเภทโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน
4. ประสิทธิผลโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและประเภทโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ปัจจัยการบริหาร, ประสิทธิผลโรงเรียน

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

²อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Course teacher in Master of Education Program and Doctor of Philosophy Program in Educational Administration Program Sakon Nakhon Rajabhat University

³ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนบ้านนาแก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

³Director (Specialist Director) of Bannakae School Sakon Nakhon Primary educational Service Area Office 1

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: วิมาลย์ สีทอง, wi_warin@hotmail.com

รับเมื่อ 10 มีนาคม 2563 แก้ไข 6 พฤษภาคม 2563 ตอบรับ 9 พฤษภาคม 2563

5. ปัจจัยการบริหารกับประสิทธิผลโรงเรียน โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ปัจจัยการบริหาร จำนวน 5 ปัจจัย ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ปัจจัยที่ 6 โครงสร้างองค์การ (X_6) ปัจจัยที่ 4 การพัฒนาบุคลากร (X_4) ปัจจัยที่ 2 บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ (X_2) ปัจจัยที่ 3 การบริหารจัดการ (X_3) และปัจจัยที่ 8 งบประมาณ (X_8)

7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนที่ควรได้รับการพัฒนา มี 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ ควรจัดบรรยากาศภายในให้ร่มรื่นสะอาดและปลอดภัยและมีระบบการทำงานที่เอื้อต่อความสำเร็จ 2) ด้านการบริหารจัดการ ควรใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม ดำเนินงานอย่างเป็นระบบ แบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน 3) ด้านการพัฒนาบุคลากร ควรส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้พัฒนาของตนเองในทุก ๆ ด้าน 4) ด้านโครงสร้างองค์การ ควรวิเคราะห์ กำหนดโครงสร้างและแบ่งความรับผิดชอบ ลดขั้นตอนการทำงาน และเน้นการกระจายอำนาจและ 5) ด้านงบประมาณควรวิเคราะห์ จัดทำงบประมาณ โดยยึดหลักการบริหารมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และการบริหารจัดการที่เป็นระบบ และจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ

ABSTRACT

The purposes of this research were: to examine administrative factors affecting school effectiveness under the Office of the Basic Education Commission in Sakon Nakhon province, to compare administrative factors and school effectiveness as perceived by school administrators and teachers with different positions, school sizes, and work experiences, to investigate the relationship between administrative factors and school effectiveness, to identify the predictive power of administrative factors affecting school effectiveness, and to establish the guidelines for developing administrative factors affecting school effectiveness. The samples consisted of 98 school administrators and 270 teachers, yielding a total of 368 participants working in schools under the Office of the Basic Education Commission in Sakon Nakhon province in the 2019 academic year. The instrument for data collection was a set of questionnaires concerning school administrative factors and school effectiveness with the reliability of 0.935 and 0.883, respectively and the discriminative power between 0.233 – 0.868 and 0.388 – 0.806, respectively. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, t – test (Independent Samples), One – Way ANOVA, Pearson Product–Moment Correlation Coefficient, and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The findings were as follows:

1. The school administrative factors affective school effectiveness, as a whole and each aspect, were at a high level.
2. School effectiveness, as a whole and each aspect, was at a high level.
3. Administrative factors as perceived by participants with different positions and school sizes, as a whole, were different at a statistical significance of .01 level. Regarding working experiences, the administrative factors were not different.
4. School effectiveness as perceived by participants with different positions, working experiences, and school types as a whole, was different at a statistical significance of .01 level.

5. Administrative factors and school effectiveness, as a whole showed a positive relationship at a statistical significance of .01 level.

6. School administrative factors comprised five aspects which were able to predict school effectiveness at a statistical significance of the .01 level. The said factors were Factor 6–Organization structure (X6), Factor 4–Personnel development (X4), Factor 2–Work atmosphere and Organizational culture (X2), Factor 3–Administrative management (X3), and Factor 8–Budget (X8).

7. The guidelines for developing administrative factors affecting school effectiveness involved five aspects needing improvement: 1) Working Atmosphere and Organizational Culture. School should provide shady, clean and a safe school atmosphere, and offer working systems supporting success; 2) Administrative Management. Schools should perform using principles of participative management. School operation should be systematic and clearly assigned job duties and responsibilities; 3) Personnel Development. Schools should support personnel self–development for all aspects; 4) Organization Structure. Schools should perform the following activities: structure establishment, divided responsibilities, reducing service steps, and decentralization; and 5) Budget. Schools should perform budget analysis based on result based management principles, systematic management, and adequate budget allocation.

Keywords: Administrative Factors, School Effectiveness

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 54 ได้บัญญัติไว้ว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษา เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 มาตรา 39 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหาร งานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ไปยังสถานศึกษาตามภารกิจหลักของสถานศึกษาให้มากที่สุดด้วยเจตนารมณ์ที่จะทำให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัวและรวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา, 2553, หน้า 14) อีกทั้งรัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 ที่มุ่งพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ในทุกมิติและในทุกช่วงวัย ด้วยการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตและมีการปฏิรูปการเรียนรู้แบบพลิกโฉมในทุกระดับตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้อย่างต่อเนื่อง (บุญรวม เทียมจันทร์และศรัญญา วิชชาธรรม, 2561, หน้า 35–36)

การบริหารจัดการเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารโรงเรียนที่จะขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมาย แต่จะบริหารและจัดการอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารเป็นตัวจักรสำคัญที่สุด เพราะผู้บริหารเป็นผู้กำหนดทิศทางการพัฒนาโรงเรียน โดยอาศัยปัจจัยการบริหารโรงเรียนที่เป็นตัวชี้วัดองค์ประกอบในการบริหารจัดการโรงเรียน โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จย่อมมีปัจจัยการบริหารที่ดี เมื่อมีปัจจัยทางการบริหารที่ดี ประสิทธิภาพโรงเรียนก็ต้องดีตามไปด้วยและยังส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะในด้านต่าง สามารถพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคล

แห่งการเรียนรู้ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เห็นคุณค่าของการดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข ก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน (พิมพ์พรณ สุริโย, 2552, หน้า 27) ดังนั้นแล้ว ปัจจัยการบริหารโรงเรียนจึงมีผลต่อการบริหารงานตามขอบข่ายที่ได้รับการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง อีกทั้งยังมีผลต่อการพัฒนาเยาวชนบุคคลในโรงเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของชาติได้ด้วย

จากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา รอบสาม (ปี 2554-2558) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสกลนคร (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2561, ออนไลน์) พบว่า โรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีโรงเรียนบางแห่ง ไม่สมควรได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา อันเนื่องมาจากยังมีจุดเน้นที่ควรพัฒนา เช่น ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านตามความสนใจของผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะบุคคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนครและเป็นผู้มีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา และการพัฒนาบุคลากร มีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร

คำถามของการวิจัย

1. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนอยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนอยู่ในระดับใด
3. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและประเภทโรงเรียน ที่ต่างกันแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและประเภทโรงเรียน ที่ต่างกันแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
5. ปัจจัยการบริหารและประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร
6. ปัจจัยการบริหารมีอำนาจในการพยากรณ์ความมีประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนครหรือไม่อย่างไร
7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนครเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร

3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานและประเภทโรงเรียน ที่ต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและประเภทโรงเรียน ที่ต่างกัน

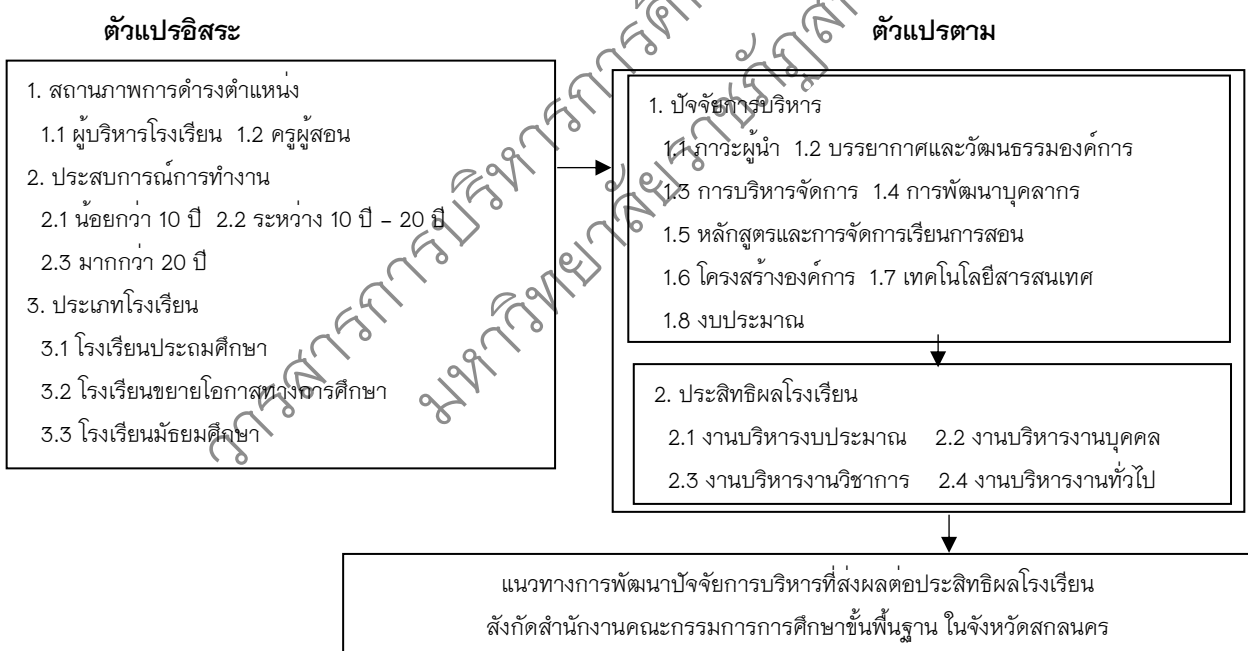
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารและประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน

6. เพื่อหาอำนาจในการพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร

7. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดในการศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนครปีการศึกษา 2562 รวมทั้งสิ้น 8,477 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 688 คน และครูผู้สอน จำนวน 7,789 คน จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร จำนวน 660 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2562 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตาราง Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 368 คน ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 98 คน และครูผู้สอน จำนวน 270 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถามฉบับที่ 1 ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลและแบบสอบถามฉบับที่ 2 ประสิทธิภาพโรงเรียน ซึ่งเป็นแบบสอบถามตามมาตราประเมินค่า (Likert's 5 Rating scale) มีลักษณะให้แสดงความคิดเห็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.233 – 0.868 และ 0.388 – 0.806 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.935 และ 0.883 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเสนอคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ทำหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ออกหนังสือไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร เพื่อขอขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการส่ง-รับคืน แบบสอบถามด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ จำนวน 368 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยคำนวณค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบที (t - test) ชนิด Independent Samples การทดสอบเอฟ (F - test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe - Method) การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

สรุปผลการวิจัย

ประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสกลนคร สรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยการบริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตาม ลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการบริหารงบประมาณ ตามลำดับ

2. ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารงานงบประมาณ และด้านการบริหารงานบุคคลตามลำดับ

3. ปัจจัยการบริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนจำแนกตามประเภทโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและประเภทโรงเรียน โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ปัจจัยการบริหารกับประสิทธิภาพโรงเรียน โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ปัจจัยการบริหาร จำนวน 5 ปัจจัย ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพโรงเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ปัจจัยที่ 6 โครงสร้างองค์การ (X_6) ปัจจัยที่ 4 การพัฒนาบุคลากร (X_4) ปัจจัยที่ 2 บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ (X_2) ปัจจัยที่ 3 การบริหารจัดการ (X_3) และปัจจัยที่ 8 งบประมาณ (X_8) สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้ $Y' = .483 + .232(X_6) + .207(X_4) + .258(X_2) + .193(X_3)$ และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้ $Z' = .071(X_6) + .047(X_4) + .066(X_2) + .057(X_3)$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยการบริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร มีการส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียนมีการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารจัดการ โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน กำหนดนโยบาย ด้วยการนำเอาข้อมูลสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์ มีการนำไปปฏิบัติ การกำกับติดตามอย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับ อศิราภรณ์ วรรณรัตน์ (2556, หน้า 13) ที่ได้กล่าวว่าการบริหาร เป็นกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบเกี่ยวข้องกับ การวางแผน การจัดองค์กร การนำและการควบคุม โดยมีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลร่วมกันดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งหมดอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรุณา ภูมะณี (2556, หน้า 151-155) ที่พบว่า ปัจจัยสำคัญของการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า อยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาหลักสูตร เน้นกระบวนการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ จัดให้มีการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน และที่สำคัญมีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานวิชาการและการเรียนการสอน จึงทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นมากกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ จันทราณี สงวนนาม (2551, หน้า 148) ที่กล่าวว่า การดำเนินงานวิชาการเป็นการบริหารกิจกรรมที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ไพบูลย์ กุลอ๊ก (2553, หน้า 97-101) ที่พบว่า ระดับประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 อยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และประเภทโรงเรียน มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ปัจจัยการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีบทบาทหน้าที่ที่ไม่เหมือนกัน ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้กำหนดนโยบาย บริหารจัดการ โดยใช้ภาวะผู้นำในการบริหารจัดการทั้งด้านบุคลากร ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ มีการกำหนดโครงสร้างองค์การ มีการบริหารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเป็นระบบและยังมีการสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การให้เกิดขึ้นในองค์การ ส่วนครูผู้สอนเป็นผู้รับนโยบายจากผู้บริหารโรงเรียนมาปฏิบัติ จึงทำให้ทั้งสองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารโรงเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สอนนารินทร์ ปัทม (2559, หน้า 200-202) ที่พบว่า ผู้ที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารงาน แตกต่างกัน

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยการบริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ปัจจัยการบริหารไม่แตกต่างกันทุกด้าน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ไม่ว่าจะมีความสามารถในการปฏิบัติงานมากหรือน้อยเพียงใด เมื่อได้รับการพัฒนาตามปัจจัยการบริหารงานโรงเรียน เช่น ภาวะผู้นำ การบริหารจัดการ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น ที่เหมือน ๆ กัน อยู่ในวัฒนธรรมขององค์การที่มีระบบที่เหมือนกัน ๆ กัน จึงส่งผลให้มีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกัน สอดคล้องกับเมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล (2560, หน้า 216-222) ที่พบว่าปัจจัยการบริหารของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานหรือการดำรงตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3.3 ปัจจัยการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร จำแนกตาม ประเภทโรงเรียน พบว่า ปัจจัยการบริหารโดยรวมและรายด้านทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมและมีปัจจัยการบริหารที่มากกว่าและเพียงพอในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ในขณะที่เดียวกันโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษา ยังขาดแคลนปัจจัยการบริหารการศึกษา จึงส่งผลให้มีความคิดเห็นที่ไม่เหมือนกัน สอดคล้องกับ ปิยะวรรณ คิตโสตา (2561, หน้า 143-151) ที่พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนจำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และประเภทโรงเรียน รายละเอียดดังนี้

4.1 ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่ในการบังคับบัญชาการบริหารจัดการ การวางแผนการควบคุมกำกับ ดูแล ในโรงเรียน ส่วนครูผู้สอนก็เป็นบุคคลที่ขับเคลื่อนนโยบาย มีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ บริหารจัดการชั้นเรียน พัฒนาผู้เรียนด้วยสถานภาพการดำรง

ตำแหน่ง ที่มีความแตกต่างกันในหน้าที่รับผิดชอบ แต่มีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันคือ การพัฒนาการบริหารงาน
งบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานวิชาการและการบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิผล
จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลโรงเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ปิยะวรรณ คัดโสตา (2561, หน้า 143-151)
ที่พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหาร งานโรงเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง
โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามประสพ การณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน
แต่ละคนมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในงานทั้ง 4 ด้านที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่มี
ประสบการณ์มาก จะมีความคิดเห็นที่มากกว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์น้อย อันเนื่องมาจากการมี
ประสบการณ์ที่มาก ก็จะมีโอกาสได้ปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้านมากกว่า ซึ่งจะแตกต่างจากผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่มี
ประสบการณ์ที่มีประสบการณ์น้อย ยังไม่ได้ปฏิบัติงานครบทั้ง 4 ด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประยงค์ ศรีโหม่ (2561,
หน้า 175-189) ที่พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามประเภทโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มี
ความพร้อมทั้งด้านปัจจัยการบริหารโรงเรียน กล่าวคือโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีมุมมองในด้านประสิทธิภาพโรงเรียน
ที่ดีกว่าโรงเรียนที่ขาดแคลนปัจจัยการบริหารโรงเรียน กล่าวคือโรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ โรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของวิภาสธณี หัตถกรรจ์ (2561, หน้า 161) ที่พบว่า
ผู้ที่ปฏิบัติงานขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพโรงเรียนดีประจำตำบลโดยรวม
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ปัจจัยการบริหาร (Xt) กับประสิทธิภาพโรงเรียน (Yt) โดยรวมพบว่ามีความ สัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .851 ส่วนปัจจัยการบริหารโรงเรียนทั้ง 8 ปัจจัย และประสิทธิภาพ
โรงเรียน ทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนและ
ครูผู้สอน มีความเข้าใจและมีการปฏิบัติตามปัจจัยการบริหารโรงเรียนเป็นอย่างดี จึงส่งผลให้เกิดประสิทธิผลโรงเรียน
ตามมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาส จิตรรักศิลป์ (2561, หน้า 169-171) ที่พบว่า ปัจจัยการบริหารโรงเรียน
กับประสิทธิภาพโรงเรียน โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ปัจจัยการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 8 ปัจจัย พบว่ามี จำนวน 5 ปัจจัย ที่สามารถพยากรณ์
ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนครได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการบริหารจัดการโรงเรียนให้เกิดประสิทธิผลนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยการบริหาร
ด้วยกัน ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาได้มากที่สุดถึง 3 ด้านได้แก่ การบริหารงานงบประมาณ
การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานวิชาการ คือ ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ ด้านนี้มีความสำคัญต่อ
ความสำเร็จขององค์การได้มากเช่นกันซึ่งสอดคล้องกับ ไชยา ภาวะบุตร (2555, หน้า 102) ที่ได้กล่าวว่า บรรยากาศ
องค์การที่เหมาะสมเป็นสาเหตุทำให้องค์การประสบผลสำเร็จได้สูงอีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาส จิตรรักศิลป์

(2561, หน้า 169-171) ที่พบว่า ปัจจัยการบริหารโรงเรียน ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ (X_1) ก็สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียนได้ถึงร้อยละ 46.80

7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร มี 5 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านโครงสร้างองค์การ และด้านงานงบประมาณ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร มีจำนวน 5 ด้าน โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ ดังนั้น โรงเรียนควรปรับภูมิทัศน์ให้ร่มรื่น เหมาะสมกับเป็นแหล่งเรียนรู้ ปรับปรุงอาคาร สถานที่ให้น่าอยู่ มีความสะอาด สะดวก ปลอดภัย เชื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและควรส่งเสริมให้โรงเรียนมีวัฒนธรรมการทำงานที่เอื้อต่อความสำเร็จขององค์กร

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ควรสร้างความเข้าใจ ให้ความรู้ และพัฒนาทักษะตามปัจจัยการบริหารโรงเรียน เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนสามารถนำไปพัฒนาประสิทธิผลโรงเรียนให้เป็นไปตามที่มุ่งหวังไว้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัญหา สาเหตุและแนวทางแก้ไขปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดอื่น หรือศึกษาธิการภาค 11 ต่อไป

2.2 ควรศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก

เอกสารอ้างอิง

กรอุณา ภูมะลี. (2556). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

จันทร์ธานี สงวนนาม. (2551). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย.

ไชยา ภาวบุตร. (2555). หลัก ทฤษฎี และปฏิบัติการบริหารการศึกษา. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญร่วม เทียมจันทร์ และศรีบุญญา วิชชาธรรม. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ.2561-2580

พร้อมหัวข้อเรื่องทุกมาตรา ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : เดอะลอร์ดกรุ๊ป จำกัด.

ประภาส จิตรศักดิ์. (2561). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ประยงค์ ศรีโทมิ. (2561). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปิยะวรรณ คัดโสภา. (2561). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานศึกษาธิการภาค 11. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พิมพรรณ สุริโย. (2552). ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 9 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลเย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ไพบูลย์ กุลอักษ. (2553). ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล. (2560). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิภาสิณี หัตถกรรจ์. (2561). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สอนนารินทร์ ปัทม. (2559). ปัจจัยการบริหารงานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานয়รัฐมนตรี. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2555). คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสถานศึกษา. สมุทรปราการ: ออฟเซ็ท พลัส.
- อศิราภรณ์ วรรณรัตน์. (2556). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.